

Kanclerz

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 42.

KATOWICE, dnia 7. grudnia 1923.

Rok II.

- Treść: 203. Ustawa z dnia 20. listopada 1923 r. w przedmiocie zmiany § 14. ustawy niemieckiej z 6. kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. str. 458) o obowiązkowym zatrudnieniu ciężko poszkodowanych.
204. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 23. listopada 1923 r. w sprawie dalszej podwyżki normalnych diet dziennych.
205. Ustawa z dnia 20. listopada 1923 r. w przedmiocie udzielenia pożyczki kooperatywom urzędnicy.
206. Ustawa z dnia 20. list. 1923 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 30. stycznia 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 8, poz. 53) o karach pieniężnych w Ordynacji Ubezpieczeniowej i w ustawie ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych.
207. Ustawa z dnia 20. listopada 1923 r. w przedmiocie ubezpieczenia funkcjonariuszów prywatnych.
208. Ustawa z dnia 28. listopada 1923 r. w przedmiocie subwencji dla kooperatywy krawieckiej i szewskiej Związku Inwalidów Wojennych w Województwie Śląskiem.
209. Ustawa z dnia 28. listopada 1923 r. w przedmiocie zmiany ministerjalnego rozporządzenia z dnia 18. lutego 1902 r. o prowadzeniu aptek na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

203.

Ustawa

z dnia 20. listopada 1923 r.

w przedmiocie zmiany § 14. ustawy niemieckiej z dnia 6. kwietnia 1920 (Dz. U. Rz. str. 458) o obowiązkowym zatrudnieniu ciężko poszkodowanych.

Art. 1.

Oznaczoną w § 14. ustawy niemieckiej z 6. kwietnia 1920 (Dz. U. Rz. str. 458) o obowiązkowym zatrudnieniu ciężko poszkodowanych grzywnę podwyższa się z 10 000 mk. na 20 000 000 mkp. (dwadzieścia milionów marek polskich).

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

204.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 23. listopada 1923 r.

w sprawie dalszej podwyżki normalnych diet dziennych.

Na podstawie Art. 2. ust. z dnia 20. grudnia 1922 r. Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 10 i rozp. Rady Ministrów z dnia

5. listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 936) zarządzam w porozumieniu z Radą Wojewódzką, co następuje:

§ 1.

Normalne dietyienne określone w § 1. rozporządzenia z dnia 23. października 1923 (Dz. Ust. Śl. Nr. 39, poz. 193) ustala się w poniżej podanej wysokości:

1) dla urzędników tudzież wyższych funkcjonariuszów Policji Wojewódzkiej.

Specjalnej grupy B 4 — B 2	32 967 mkp.
„ B 1	29 225 „
„ XIII	29 225 „
„ XII	24 948 „
„ XI	20 315 „
„ X	16 394 „
„ IX	16 394 „
„ VIII	16 394 „
„ VII	16 394 „
„ VI	14 256 „
„ V	14 256 „
„ IV	14 256 „

2) dla niższych funkcjonariuszów

grupa VII — V	10 692 mkp.
„ IV — I	8 554 „

3) dla niższych funkcjonariuszów Policji Wojew.

- a) starszych przodowników i przodowników 14 256 mkp.
b) starsz. posterunkowych i posterunkowych 13 187 „

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1. listopada 1923 r.

Wojewoda Śląski:
(—) Dr. Koncki.

205.

Ustawa

z dnia 20. listopada 1923 r.

w przedmiocie udzielenia pożyczki kooperatywom
urzędniczym.

Art. 1.

W artykule 1. ustawy z dnia 16. kwietnia 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18, poz. 120) zmienia się słowa: „250 (dwieście pięćdziesiąt) milionów” na słowa: „750 (siedemset pięćdziesiąt) milionów”.

Art. 2.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
(—) Wolny.

206.

Ustawa

z dnia 20. listopada 1923 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 30. stycznia 1923 roku (Dz. Ust. Śl. Nr. 8, poz. 53) o karach pieniężnych w Ordynacji Ubezpieczeniowej i w ustawie ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych.

Art. 1.

Ustawę z dnia 30. stycznia 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 8, poz. 53) o karach pieniężnych w Ordynacji Ubezpieczeniowej i w ustawie ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych zmienia się jak następuje:

W artykule 2. ustępie 1. zastępuje się słowo: „stokrotnie” słowem: „dziesięć tysięcy razy”.

W artykule 2. zastępuje się słowo: „trzydzieści tysięcy” słowem: „trzy miliony”.

Art. 2.

Wszystkie ustawą tą uregulowane kary pieniężne rozumie się w markach polskich.

Art. 3.

Upoważnia się Radę Wojewódzką do wprowadzenia odpowiednio do stosunków walutowych zmian w kwotach pieniężnych wyżej określonych.

Art. 4.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
(—) Wolny.

207.

Ustawa

z dnia 20. listopada 1923 r.

w przedmiocie ubezpieczenia funkcjonariuszów prywatnych.

Art. 1.

Ustawę o ubezpieczeniu funkcjonariuszów prywatnych z dnia 20. grudnia 1911 r. (R. G. Bl. str. 989), zmienia się jak następuje:

1) § 1. otrzymuje następujące brzmienie:

§ 1.

Na wypadek niezdolności do pracy zawodowej — § 25 — i starości, jakoteż na korzyść pozostałych członków rodziny podlegają ubezpieczeniu funkcjonariusze prywatni na podstawie przepisów tej ustawy, a mianowicie:

- 1) funkcjonariusze na kierowniczych stanowiskach,
- 2) urzędnicy w przedsiębiorstwach, werkmistrze i inni funkcjonariusze na równym lub też wyższym stanowisku,
- 3) biuraliści, o ile wyłącznie nie są zatrudnieni posyłkami, czyszczeniem, uprzątnianiem i podobnymi robotami, z włączeniem uczni biurowych i pisarzy warsztatowych,
- 4) pomocnicy i uczniowie handlowi, inni funkcjonariusze dla usług kupieckich nawet wówczas, jeżeli przedmiotem przedsiębiorstwa nie jest proceder handlowy, pomocnicy i uczniowie w aptekach,
- 5) członkowie sceny i muzycy bez względu na wartość artystyczną ich usług,
- 6) funkcjonariusze w zawodach, których przedmiotem jest wychowanie, nauka i opieka, pielęgnacja chorych i dobroczynność,
- 7) z załogi żeglugi rzecznej, kierownicy statków, oficerowie służby pokładowej i maszynowej, zarządcy i asystenci, jakoteż funkcjonariusze na podobnym lub wyższym stanowisku bez względu na ich wykształcenie.

Pod ustępem 1 nr. 5, 6, podpadają także i ci uczniowie, którzy regularnie kształcą się w jednym z tych zawodów.

Warunkiem ubezpieczenia dla wszystkich tych osób jest, aby za wynagrodzeniem znajdowały się w pewnym stosunku służbowym, i aby przy objęciu zatrudnienia podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia, nie miały ukończonych lat sześćdziesięciu.

Do wynagrodzenia w myśl niniejszej ustawy należą obok pensji i płacy, także udział w zyskach, pobory w naturaljach i inne, które ubezpieczony, choćby tylko zwyczajowo, zamiast pensji lub płacy lub obok nich od pracodawcy lub osoby trzeciej pobierał. Jako wartość tych poborów przyjmuje się stawki ustalone według § 160 Niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej. Wojewoda może rozporządzeniem wykonawczym po wysłuchaniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Województwa Śląskiego i Wojewódzkiego Urzędu Ubezpieczeń bliżej określić grupy zawodowe należące do oznaczonych w ust. 1.

2) § 2. otrzymuje następujące brzmienie:

§ 2.

Na równi z osobami wymienionymi w § 1. ust. 1. są postawieni samodzielni nauczyciele i wychowaw-

cy, którzy we swoim przedsiębiorstwie nie zatrudniają funkcjonariuszów.

3) §§ 4. i 9. otrzymują następujące brzmienie:

§ 4.

Wojewoda może za zgodą Rady Wojewódzkiej rozszerzyć obowiązek ubezpieczenia także i na inne osoby, które wykonują na własny rachunek podobne czynności, jak osoby, wymienione w § 1. i nie zatrudniają w swoim przedsiębiorstwie funkcjonariuszów.

§ 9.

Zwolnione są z obowiązku ubezpieczenia osoby zatrudnione w przedsiębiorstwach albo w służbie Państwa Polskiego, Województwa Śląskiego, związku gmin, gminy albo też instytucji ustawowego ubezpieczenia robotników lub funkcjonariuszów prywatnych, jeżeli mają zagwarantowane prawo do emerytury i rent dla pozostałych co najmniej w takiej wysokości, jaka odpowiada ich służbowym dochodom.

To samo dotyczy duchownych stowarzyszeń religijnych, uznanych za korporacje prawno-publiczne, jakoteż nauczycieli i wychowawców przy publicznych szkołach i zakładach.

Czy prawo to należy uważać za zagwarantowane, rozstrzyga Wojewódzki Urząd Ubezpieczeń.

Przyznanie tego prawa powoduje zwolnienie z obowiązku ubezpieczenia od dnia, w którym ono zostało przyznane. Zwolnienie nie działa wstecz.

4) W § 10. ust. 1.

a) nr. 4. otrzymuje następujące brzmienie:

nr. 4: osoby, które dla własnego wykształcenia naukowego do przyszłego zawodu są zatrudnione za wynagrodzeniem.

b) nr. 5. znosi się.

5) Po § 10. dodaje się następujący § 10 a.

§ 10 a.

Nie podlega ubezpieczeniu ten, kto jest niezdolny do pracy zawodowej, lub kto pobiera rentę emerytalną, albo rentę dla wdowców w myśl przepisów niniejszej ustawy, albo rentę inwalidzką dla wdów lub wdowców ubezpieczenia inwalidzkiego.

6) § 15. otrzymuje następujące brzmienie:

§ 15.

Kto z zatrudnienia podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia występuje, a płacił wkładki najmniej przez cztery miesiące na mocy obowiązku ubezpieczenia, może ubezpieczenie dobrowolnie kontynuować (Ubezpieczenie dalsze — Weiterversicherung).

Pod temi samemi warunkami można ubezpieczenie dobrowolnie kontynuować podczas pobytu ubezpieczonego za granicą.

7) Po § 15 dodaje się następujący § 15 a.

§ 15 a.

Do dobrowolnego wstąpienia do ubezpieczenia (własnowolne ubezpieczenie — Freiwillige Versiche-

rung) są uprawnione stosownie do swego dochodu aż do ukończenia czterdziestego roku życia:

1) osoby, które wykonują na własny rachunek podobne czynności, jak osoby wymienione w § 1,

2) osoby, które w myśl §§ 7, 8 i 10 nr. 4. zwolnione są z obowiązku ubezpieczenia.

Jeżeli odpadną warunki do własnowolnego ubezpieczenia, mogą osoby to ubezpieczenie własnowolnie kontynuować, o ile uiszczy wkładki za co najmniej cztery miesiące na podstawie własnowolnego ubezpieczenia.

8) § 16. otrzymuje następujące brzmienie:

§ 16.

Według wysokości rocznego zarobku z pracy ustala się dla ubezpieczonych następujące klasy poborów:

klasa 1.	do 84 240 000 mkp.,
	czyli miesięcznie do 7 020 000 mkp.
„ 2.	ponad 84 240 000 mkp. do 97 200 000 mkp.
	czyli mies. ponad 7 020 000 do 8 100 000 mkp.
„ 3.	ponad 97 200 000 mkp. do 111 240 000 mkp.
	czyli mies. ponad 8 100 000 do 9 270 000 mkp.
„ 4.	ponad 111 240 000 mkp. do 126 360 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 9 270 000 do 10 530 000 mkp.
„ 5.	ponad 126 360 000 mkp. do 150 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 10 530 000 do 12 500 000 mkp.
„ 6.	ponad 150 000 000 mkp. do 180 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 12 500 000 do 15 000 000 mkp.
„ 7.	ponad 180 000 000 mkp. do 228 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 15 000 000 do 19 000 000 mkp.
„ 8.	ponad 228 000 000 mkp. do 288 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 19 000 000 do 24 000 000 mkp.
„ 9.	ponad 288 000 000 mkp. do 360 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 24 000 000 do 30 000 000 mkp.
„ 10.	ponad 360 000 000 mkp. do 432 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 30 000 000 do 36 000 000 mkp.
„ 11.	ponad 432 000 000 mkp. do 720 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 36 000 000 do 60 000 000 mkp.
„ 12.	ponad 720 000 000 mkp. do 1 080 000 000 mkp.,
	czyli mies. ponad 60 000 000 do 90 000 000 mkp.
„ 13.	ponad 1 080 000 000 mkp. czyli miesięcznie
	ponad 90 000 000 mkp.

9) § 55 otrzymuje następujące brzmienie:

§ 55.

Renta emerytalna składa się z kwoty zasadniczej i kwoty wzrostu. Kwota zasadnicza wynosi we wszystkich klasach:

a) za czas po 31. grudnia 1922 r.	1 260 mkp.
b) za czas po 30. września 1923 r.	7 200 „

Jako kwotę wzrostu płaci się:

a) za czas po 31. grudnia 1922 r.

9	mkp.	za	każdy	miesiąc	wkładkowy	w	dotychczasowej	klasie	1
19	"	"	"	"	"	"	"	"	2
38	"	"	"	"	"	"	"	"	3
69	"	"	"	"	"	"	"	"	4
107	"	"	"	"	"	"	"	"	5
158	"	"	"	"	"	"	"	"	6
221	"	"	"	"	"	"	"	"	7
315	"	"	"	"	"	"	"	"	8
473	"	"	"	"	"	"	"	"	9
662	"	"	"	"	"	"	"	"	10
882	"	"	"	"	"	"	"	"	11
1 134	"	"	"	"	"	"	"	"	12
1 386	"	"	"	"	"	"	"	"	13

b) za czas po 30. września 1923 r.:

39 150	mkp.	za	każdy	miesiąc	wkładkowy	w	teraźniejszej	klasie	1
45 360	"	"	"	"	"	"	"	"	2
52 110	"	"	"	"	"	"	"	"	3
59 400	"	"	"	"	"	"	"	"	4
69 090	"	"	"	"	"	"	"	"	5
82 500	"	"	"	"	"	"	"	"	6
102 000	"	"	"	"	"	"	"	"	7
129 000	"	"	"	"	"	"	"	"	8
162 000	"	"	"	"	"	"	"	"	9
198 000	"	"	"	"	"	"	"	"	10
280 000	"	"	"	"	"	"	"	"	11
450 000	"	"	"	"	"	"	"	"	12
630 000	"	"	"	"	"	"	"	"	13

c) za miesiące wkładkowe przed 1. stycznia 1923 r. liczy się jako kwota wzrostu:

0.96	mkp.	za	każdy	miesiąc	wkładkowy	dawniejszej	klasy	A
1.49	"	"	"	"	"	"	"	B
2.01	"	"	"	"	"	"	"	C
2.63	"	"	"	"	"	"	"	D
3.50	"	"	"	"	"	"	"	E
4.38	"	"	"	"	"	"	"	F
5.25	"	"	"	"	"	"	"	G
7.00	"	"	"	"	"	"	"	H
8.75	"	"	"	"	"	"	"	J
17.50	"	"	"	"	"	"	"	K
26.25	"	"	"	"	"	"	"	L
52.50	"	"	"	"	"	"	"	M
87.50	"	"	"	"	"	"	"	N
131.25	"	"	"	"	"	"	"	O
175.00	"	"	"	"	"	"	"	P

10) Po § 55 dodaje się następujący § 55 a:

§ 55 a.

Do świadczeń z ubezpieczenia funkcjonariuszów prywatnych dolicza się jako uzupełnienie kwoty wzrostu z ubezpieczenia inwalidzkiego zaliczalne wkładki tygodniowe tegoż ubezpieczenia.

Jeżeli ubezpieczony po ustaleniu renty emerytalnej opłacał wkładki do ubezpieczenia inwalidzkiego, to należy jego rentę uzupełnić orzeczeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Województwa Śląskiego podług ustępu 1., jeżeli staje się inwalidą w myśl § 1255 Ordynacji Ubezpieczeniowej.

Sposób, w jaki kwota tego dodatku ma być przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarachowana, oznacza Wojewoda.

11) §§ 56 do 59 otrzymują następujące brzmienie:

§ 56.

Jeżeli pobierający rentę emerytalną ma dzieci poniżej lat ośmnastu, to emerytura podwyższa się dla każdego z nich rocznie od 1. stycznia 1923 r. o 1.680 mkp., a od 1. października 1923 r. o 9.600 mkp.

Przy przyznaniu dodatku dla dzieci traktuje się na równi z ślubnymi dziećmi:

1) dzieci uznane za ślubne,

2) dzieci przybrane za własne, o ile zostały przybrane przed nastąpieniem niezdolności do wykonania zawodu,

3) pasierby, pasierbice, wnuki i wnuczki, o ile przed nastąpieniem niezdolności do wykonania zawodu przez pobierającego rentę bezpłatnie utrzymywane były,

4) dzieci nieślubne, jeżeli ojcostwo rentobiorcy stwierdzone zostało.

Dla dzieci nieślubnych, które ukończyły 16. rok życia, jak i dla pasierbów, pasierbic, wnuków i wnuczek płaci się dodatek na dzieci tylko wtenczas, jeżeli je rentobiorca utrzymuje.

§ 57.

Renta-wdowia i renta wdowca wynosi od dnia 1. stycznia 1923 r. $\frac{2}{5}$ renty emerytalnej obliczonej dla ubezpieczonego na podstawie §§ 55, 55a i 56.

Sieroty otrzymują po $\frac{2}{5}$, sieroty bez ojca i matki po $\frac{2}{3}$ renty wdowiej lub wdowca wymienionej w ust. 1.

Od 1. października 1923 r. wynoszą:

Renta wdowia i renta wdowca $\frac{4}{10}$, renty sieroce po $\frac{2}{10}$, renty dla sierót bez ojca i matki po $\frac{3}{10}$ renty emerytalnej obliczonej według §§ 55 i 55 a.

§ 58.

Do renty emerytalnej, renty wdowiej, wdowca i sierocęj dolicza się jako podwyżkę rentową dodatek drożyzni. Jest on częścią składową renty i wynosi przy rencie emerytalnej, rencie wdowiej i wdowca:

za czas po 31. grudnia 1922 r. . . 15.800 mkp. rocznie,
za czas po 30. września 1923 r. . . 480.000 mkp. rocznie,

przy rentach sierocych:

za czas po 31. grudnia 1922 r. . . 7.900 mkp. rocznie,
za czas po 30. września 1923 r. . . 240.000 mkp. rocznie.

Obcokrajowcom za granicą nie udziela się podwyżki rentowej. Wojewoda może za zgodą Rady Wojewódzkiej zezwolić na wyjątek od tego przepisu.

§ 59.

Rentę emerytalną i wszelkie inne świadczenia płaci się z góry w miesięcznych ratach zaokrąglonych wzwyż na 1.000 mkp.

12) § 100 otrzymuje następujące brzmienie:

§ 100.

Dyrektorjum dla wydziału trzeciego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składa się z dyrektora i jego zastępcy — (Naczelnika Wydziału trzeciego) — jakoteż po dwóch zastępców ubezpieczonych i ich pracodawców (honorowi członkowie). Na posiedzeniu zarządu musi być ilość honorowych członków większą, aniżeli urzędniczych.

Dyrektorjum uchwała większością głosów. Przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Zresztą tok czynności określa instrukcja służbowa, którą wydaje Rada Administracyjna w porozumieniu się z dyrektorem.

Instrukcja taka wymaga zatwierdzenia Wojewody.

13) § 172 otrzymuje następujące brzmienie:

§ 172.

Miesięczna składka wynosi:

w klasie zarobkowej	1	244.000 mkp.
" "	2	282.000 "
" "	3	324.000 "
" "	4	370.000 "
" "	5	430.000 "
" "	6	512.000 "
" "	7	634.000 "
" "	8	800.000 "
" "	9	1.000.000 "
" "	10	1.228.000 "
" "	11	1.800.000 "
" "	12	2.800.000 "
" "	13	3.900.000 "

14) W § 177 zdanie 2 i w § 178 ust. 2. zdania 2. zastępuje się słowa: „na pełne dziesięć fenigów” słowami: „na pełne tysiąc marek polskich”.

Art. II.

Funkcjonariusze, którzy z zarobkiem rocznym ponad 27 milionów marek polskich, staną się na mocy § 1 niniejszej ustawy zobowiązani do ubezpieczenia, a nie mają dotąd bieżącej ekspektatywy z dawniejszego ubezpieczenia obowiązkowego, (nowoubezpieczeni), zostaną na mocy § 11. zwolnieni z obowiązku ubezpieczenia z mocą wstecz działającą do czasu jego rozpoczęcia pod warunkiem, że wniosek o uwolnienie wpłynie w ciągu sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszej ustawy w Urzędzie Ubezpieczeń lub w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Województwa Śląskiego i że

już wtenczas istniały ustawą przepisane warunki do uwolnienia. Charakteru nowoubezpieczonego nie traci się przez to.

Art. III.

Nowoubezpieczeni, którzy w dniu wejścia niniejszej ustawy ukończyli już lat 55. zostaną na wniosek zwolnieni z obowiązku ubezpieczenia, o ile skrócenie czasu wyczekiwania nie jest im dozwolone lub nie może być od nich wymagane.

Art. IV.

Wojewoda może zarządzić, że uiszczenie wkładek nie jest dopuszczalne, poniżej lub powyżej pewnej klasy poborów. Upoważnia go się do dołączenia nowych klas poborów do już istniejących i do ustalenia kwot wzrostu i wkładek dla klas nowych.

W razie zmiany stosunków gospodarczych, może Wojewoda za zgodą Rady Wojewódzkiej zmienić dodatki drożyzni i wkładki.

Art V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1. października 1923 r. i od terminów wymienionych w ustawie.

Art. VI.

Ustawa o ubezpieczeniu nauczycieli prywatnych (Gesetz über Angestelltenversicherung der Privatlehrer) z dnia 22. lipca 1913 r. (Reichsgesetzblatt str. 600) i obwieszczenie dotyczące uwolnienia od ubezpieczenia funkcjonariuszów prywatnych z dnia 18. sierpnia 1913 roku (Zentralblatt für das Deutsche Reich, str. 752), tracą moc obowiązującą z dniem 1. października 1923 r.

Marszałek:

(—) Wolny.

208.

Ustawa

z dnia 28. listopada 1923 r.

w przedmiocie subwencji dla kooperatywy krawieckiej i szewskiej Związku Inwalidów Wojennych w Województwie Śląskiem.

Art. 1.

Dla uruchomienia kooperatywy krawieckiej i szewskiej przy Związku Inwalidów Wojennych w Województwie Śląskiem z siedzibą w Załężu otwiera się kredyt jednego miljaru marek polskich.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

209.

Ustawa

z dnia 28. listopada 1923 r.

w przedmiocie zmiany ministerjalnego rozporządzenia z dnia 18. lutego 1902 r. o prowadzeniu aptek na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Art. 1.

§ 2 ust. 3. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 18. lutego 1902 r. otrzymuje brzmienie następujące:

Dom, w którym mieści się apteka, musi na zewnątrz nosić napis „Apteka“ i mieć obok wejścia do apteki przeznaczony dla niej dzwonek nocny z napisem „Dzwonek nocny“. Oznaczenia w języku niemieckim są obok tego dopuszczalne.

Art. 2.

§ 31. powyższego rozporządzenia zmienia się jak następuje:

Wskazówka sygnatury musi zawierać w języku polskim wyraźnie i czytelnie:

- a) oznaczenie apteki, wydającej lekarstwo,
- b) dzień przyrządzenia lekarstwa,
- c) przepis użycia lekarstwa.

Przepis użycia wolno pozatem umieścić także w języku niemieckim. Oprócz tego na wskazówce sygnatury muszą być podane części składowe lekarstwa oraz nazwisko chorego, o ile to z przepisu wynika.

Art. 3.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przestaje obowiązywać rozporządzenie Wojewody z dnia 3. października 1922 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 27, poz. 99).

Art. 4.

Wykroczenia przeciw art. 1 i 2 tej ustawy podlegają grzywnie do 10.000.000 marek polskich. W razie

niemożności ściągnięcia grzywny stosuje się §§ 28, 29 niemieckiego prawa karnego.

Art. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu Rady Wojewódzkiej z dnia 16. X. 1923 — Dz. Ust. Śl. Nr. 38, poz. 191 — w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia, uprawnienia do ubezpieczenia się na wypadek choroby i w przedmiocie płac zasadniczych w Kasach Chorych powinno być w § 4. w wierszu 2-gim „trzystasześćdziesiąt milionów mkp.“ zamiast „dwieście czterdzieści milionów mkp.“